

НА ЧАСІ

Традиційно в останніх числах січня біля маленької станції Крути проходить пам'ятне зібрання небайдужих громадян. Кожного року наш народ відзначає чергову річницю ключової і водночас болючої події на тлі власної історії. Бій під Крутами, що стався майже століття тому сьогодні набирає актуальності. А пам'ять про героїв тільки примножується.

На 97-му річницю подій під Крутами у заведеному порядку завітали й студенти НДУ. Одразу двома делегаціями. Одна – на мітинг, інша – допомагати до музею. Вже стало доброю звичкою працівників меморіального комплексу «Пам'яті Героїв Крут» запрошувати собі на допомогу студентство Гоголівського вишу. Наплив бажаючих 29 січня подивитися на знаменні події надто великий, і тоді в нагоді стають істфаківці НДУ. І молодим історикам досвід неабиякий, і музейникам поміч. Цьогоріч на запрошення відгукнулися студенти одразу трьох курсів історико-юридичного факультету. Як і кожного року їхнім основним завданням було проведення екскурсії у музеї «Героїв Крут», експозиція якого вдало розміщена у вагонах потяга українських оборонців. Але знання фактажу, як виявилось, не достатньо, задля розкриття глибинної суті бою. Чимало відвідувачів порушували дискусії, задавали молодим екскурсоводам двоякі запитання. Тривала заборона крутянської теми за радянських часів породила різнобокі розуміння січневих подій під Крутами, що демонструвало погляди відвідувачів і на сьогоднішню ситуацію в державі, і на давно минулу. Але кому як не майбутнім історикам ті вузли суспільної свідомості розплутувати, презентуючи своїм екскурсантам історичну правду без прикрас.

Справжнім сюрпризом студентська екскурсія стала для гостей зі Львова, Києва, Білої Церкви. Багато з них обіцяли повернутися і привезти на патріотичне виховання до Крут своїх дітлахів.

Покладену місію гоголяни НДУ виконали якнайкраще, про що свідчать теплі слова на адресу наших істориків у музейній книзі відгуків та пропозицій та безліч зацікавлених очей.

М. Ломоносов, студент історико-юридичного факультету

Я – ВОЛНОВАХА! Я – УКРАЇНА!

18 січня о 12 годині біля меморіалу Небесної Сотні відбувся мітинг-реквієм на честь загиблих під Волновахою в рамках Всеукраїнських маршів. На заході були присутні представники міської ради, міський голова, громадські активісти та небайдужі мешканці нашого міста. Активну участь взяли також і студенти нашого вузу. Всі присутні віддали шану загиблим того трагічного дня в молитві.

Наш кор.

З весни 2014 р. університет, як і вся країна, живе в новому вимірі. У страшному вимірі війни. Ззовні здається, що майже нічого не змінилось. Все ті ж лекції, семінари, іспити, засідання кафедр і рад факультетів, конференції та акредитації. Але в той же час уся ця така близька, зрозуміла і рідна реальність отримала новий контекст. Контекст війни. Нова атмосфера суперечлива. З одного боку стрес, який переживає суспільство виливається в поширення настроїв апатії, зневіри, тривоги. З іншого – спільна біда змушує мобілізуватись і згуртуватись. Хотілось би поговорити про цю другу конструктивну тенденцію.

З перших місяців російської агресії університет

ВОЛОНТЕРСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ

долучився до акцій підтримки української армії. Одразу після анексії Криму на заклик адміністрації та профспілкового комітету відгукнулися всі небайдужі, всього за три дні було зібрано 27679 грн. добровільних внесків. На ці гроші було придбано та передано військовій частині А 0543 – 2750 л. дизельного палива.

З початком нового навчального року відновилась і волонтерська діяльність у вузі.

За час літніх канікул для низки співробітників університету війна стала безпосередньою дійсністю. Хтось був призваний до війська особисто, у когось на службі опинилися близькі родичі – сини, чоловіки, брати. Відтак і допомога, на яку спроможні викладачі та студенти вузу, почала спрямовуватися на підтримку в першу чергу своїх колег.

За вересень-листопад в університеті було зібрано 9170 грн. (фізико-математичний факультет – 2130, філологічний факультет – 2740, факультет іноземних мов – 1140, природно-географічний факультет – 1300, адміністративно-навчальна частина – 910, адміністративно-господарська частина – 950). Зібрану суму було передано священику Всіхсвятської церкви Ніжини отцю Сергію (Чечіну), який додавши пожертви інших благодійників придбав за 68200 грн. тепловізор для 5 роти, 2-ї танкової бригади, що протягом трьох місяців прикриває знаменитих кіборгів – захисників Донецького аеропорту. Одним із офіцерів 5-ї роти є доцент кафедри історії України та правознавства, доктор історичних наук Луняк Євген Миколайович.

Не стояли осторонь спільної справи й інші підрозділи університету. 1100 грн. було зібрано університетською бібліотекою для співробітниць бібліотеки Ваврик Ніни Олексіївни, чий чоловік перебуває на фронті. Ще понад тисячі гривень для купівлі зимових

берців, камуфляжу та іншого спорядження було передано Ваврик Н. О. від студентського профкому.

Факультет культури та мистецтв зібрав 3100 грн. для чоловіка викладачки кафедри музичної педагогіки та хореографії Спіліоті Олени Володимирівни.

Факультет психології та соціальної роботи зібрав 2000 грн. для чоловіка Кошової І.В. та на 1050 грн. за купив зимове спорядження для Луняка Є.М.

Викладачі історико-юридичного факультету зібрали 2650 грн., а також організували благодійний розпродаж під час Покровського ярмарку, за рахунок якого було отримано 2225 грн. чистого прибутку. На

зібрані кошти було придбано для роти Луняка Є.М. бінокль (2000

грн.), 2 рації Motorola TLKR T80 (989 грн.), термос на 2,5 літра (250 грн.), в'язані рукавички (100 грн.), картки Київстар (205 грн.). Для сина професора Леп'явка Сергія Анатолійовича, який зараз також на фронті, було передано 535 грн. (рукавиці, медикаменти, продовольчі товари).

Спільними зусиллями студентського профкому (555 грн.) та факультету психології та соціальної роботи (300 грн.) було придбано для електрика третього гуртожитку Якименка Віктора Івановича, який зараз перебуває під Волновахою, зимовий спальний мішок (850 грн.) а також передано коремат та в'язані шкарпетки від кафедри історії України.

Усі придбані та зібрані речі передавалися нашим солдатам особисто або посылками на фронт через отця Сергія.

Безсумнівно, одними тільки грошовими благодійними зборами волонтерська діяльність у вузі не обмежується. Протягом осені проводився збір теплих речей для армії. Студенти та викладачі виступили організаторами різноманітних акцій підтримки. Це організація концертів у військових частинах і створення сувенірів-оберегів та написання листів підтримки для солдатів, провідування поранених в госпіталях. Про кожен з цих заходів варто написати окрему статтю.

Наша посильна допомога робить фронтовий побут наших вояків теплішим. Речі, які передаються на передову або у військові частини, важливі не лише самі по собі, але й як ниточки, які зв'язують наших друзів, колег, знайомих, що зараз у війську з нами. І зв'язок цей важливий не лише там, на лінії вогню, він потрібен і нам з вами.

Г. Дудченко, викладач кафедри історії України

ПІДСУМКИ НАУКОВИХ КОНКУРСІВ ЗА 2014 РІК

У січні 2015 року відбулося підведення підсумків наукових конкурсів університету «**Краща кафедра 2014 року**», «**Науковець 2014 року**», «**Молодий науковець 2014 року**». Переможці визначалися за матеріалами наукових та творчих досягнень за 2014 рік. Спеціальна комісія на чолі з головою профкому співробітників Лейберовим О.О. визначила переможців за підсумком кількості набраних балів учасників конкурсу.

Краща кафедра 2014 року

Місця розподілилися за двома напрямками – гуманітарним і природничим. Комісія ухвалила за високі показники в науковій та науково-методичній роботі нагородити колективи кафедр.

З гуманітарного напрямку

I премією – кафедру історії України та політології (878,6 балів);

II премією – кафедру права та методики викла-

дання історико-правознавчих дисциплін (845,84 бали);

III премією – кафедру всесвітньої історії (622,1 бал) та кафедру російської і зарубіжної літератури та історії культури (622,1 бал).

З природничого напрямку

I премією – кафедру географії (484,6 бали)

II премією – кафедру хімії (455,91 бал).

Решта кафедр займають свої місця в рейтингу кафедр університету відповідно до кількості балів.

Кращий науковець 2014 року

За високі показники у науковій та науково-методичній роботі комісія прийняла рішення рекомендувати Вченій раді визнати кращими науковцями року університету за 2014 рік і нагородити:

з гуманітарного напрямку

Хархун В.П. (1670 балів)
Самойленка Г.В. (570 балів)
Єфремова В.В. (521 бал)

з природничого напрямку

Суховєєва В.В. (2133,97 балів)
Смаль В.В. (491,8 балів)
Барановського М.О. (487,8 балів)

Молодий науковець року 2014 року

За високі показники у науковій та науково-методичній роботі комісія прийняла рішення реко-

мендувати Вченій раді визнати кращими науковцями року університету за 2014 рік і нагородити:

Дудченка О.С. (1188 балів)
Лісовця О.В. (987,83 бали)
Плотнікова Є.О. (548,4 бали)

За найбільшу кількість наукових публікацій 2014

нагородити:

Суховєєва В.В. (1545 балів)
Якубіну Ю.В. (510 балів)
Барановського М.О. (365 балів)

За успіхи в науковій роботі зі студентами

нагородити:

Страшко Є.М. (600 балів)
Барановську О.В. (248 балів)

За рішенням Вченої ради університету переможці конкурсу були нагороджені грамотами та преміями.

Підсумки наукової роботи кафедр у 2014 році та завдання на 2015 рік

Станом на 1 січня 2015 року в університеті працює 300 науково-педагогічних працівників, у тому числі 29 докторів наук – професорів та 181 кандидат наук – доцент, що становить 70 % викладачів з науковим ступенем. Ситуація на кожному факультеті суттєво різниться. Лідером є філологічний факультет, де показник викладачів із науковим ступенем і вченими званнями становить 93 %, за ним історико-юридичний із показником 83 %, і завершує рейтинг факультет іноземних мов – 48 %. Збільшення кількості викладачів з науковим ступенем повинно супроводжуватися збільшенням нових бакалаврських та магістерських спеціальностей, а особливо наявністю на кожній кафедрі аспірантів. Колектив університету доклав титанічні зусилля і збільшив кількість викладачів з науковим ступенем і вченим званням до 73 %. Тепер необхідно розробити Стратегію розвитку університету, що поєднує наукову сферу з навчальною з урахуванням прийнятого закону «Про вищу освіту».

На даний час в аспірантурі нашого університету навчається 54 аспіранти, з яких 39 – на денній та 15 – на заочній формі навчання. Це на 6 % більше, ніж у 2013 році та на 20 % більше, ніж у 2012 році. Як бачимо, намітилася тенденція на покращення ситуації з набором до аспірантури. Крім того, ще 5 аспірантів навчаються в інших ВНЗ на денній формі навчання. Протягом 2014 року наполегливою працею відділу аспірантури та колективу кафедри загальної і практичної психології в аспірантурі нашого університету було відкрито спеціальність 19.00.01 – загальна психологія, історія психології. Таким чином, перелік спеціальностей збільшивши до 15.

Що стосується плану прийому до аспірантури університету на 2015 рік, то за рішенням Вченої ради університету до МОН України відправлено заявку на 22 місця до аспірантури для нашого університету та 1 місце до аспірантури Київського національного лінгвістичного університету.

2014 рік є знаменним тим, що при НДУ вперше відкрито докторантуру. Останні три роки намітилася тенденція на збільшення кількості аспірантів та збереження аспірантури університету. Що стосується показника роботи аспірантури, то, незважаючи на всі труднощі 2014 року, він є найвищий за останні п'ять років. По-третє, для покращення роботи аспірантури у 2015 році буде розроблено цілеспрямовану програ-

му з підготовки кадрового резерву на кожній кафедрі за відповідальністю не лише відділу аспірантури, а й кожного завідувача кафедри та декана факультету.

300 науково-педагогічних працівників у 2014 році опублікували 1089 найменувань друкованої продукції, що в абсолютних значеннях менше, ніж було у попередні чотири роки. У 2014 році професорсько-викладацьким складом університету опубліковано 2 підручники, а саме: «Історія України» для студентів ВНЗ, автор професор Бойко Олександр Дмитрович та «Німецька мова для 6-го класу (другий рік навчання)» автори доцент Палій Олександр Анатолійович та старший викладач кафедри німецької мови Сидоренко Марина Миколаївна.

Приємним є факт проведення протягом 2014 року 51 конференції у стінах нашого університету. Цей показник найкращий за всю історію підведення підсумків з наукової роботи. Лідером з проведення міжнародних конференцій у 2014 році є історико-юридичний факультет, кафедрами якого проведено 6 міжнародних та 5 всеукраїнських конференцій та семінарів.

Студенти всіх факультетів подавали матеріали до загальноуніверситетських збірників наукових праць, але на природничо-географічному факультеті та факультеті психології і соціальної роботи робота кафедр і студентства була організована таким чином, що випущено ще по два власні збірники студентських наукових праць.

У 2014 році викладачі університету співпрацювали з 63 освітніми та науковими установами інших країн. Протягом 2014 року університетом підписано нові та продовжено термін дії існуючих договорів із 63 освітніми та науковими установами, які належать до 16-и країн ближнього й дальнього зарубіжжя.

Як було висвітлено у доповіді, з усіх параметрів, за якими МОН У визначає рейтинг університетів, у 2014 році наші наукові результати зросли з більшості показників. Безперечно, маємо і недоліки, серед яких на першому місці – це відсутність бюджетних та госпдоговірних тем, мала кількість публікацій у журналах з імпаکت-фактором тощо. У цілому отримані нами спільно результати дають впевненість, що в таблиці рейтингів наш університет не лише не втрапить своїх позицій, а й підніметься на вищу сходинку.

Мельничук О.В., проректор з наукової роботи та міжнародних зв'язків

ФАКУЛЬТЕТИ ІНФОРМУЮТЬ

«ГЕЛІАНТУС – ДРУЖНЕ КОЛО» на природничо-географічному факультеті

З 9 до 12 січня 2015 року на базі природничо-географічного факультету творче об'єднання «Соняшник» і оргкомітет Міжнародної природознавчої гри «Геліантус» спільно з Ніжинським державним університетом імені Миколи Гоголя провели II Всеукраїнську зимову природничу школу «Геліантус – дружнє коло». Метою цього заходу є популяризація природничих дисциплін, заохочування талановитих школярів вивчати фізику, хімію, біологію, географію, продемонструвати досягнення вітчизняних учених, роботу науково-дослідних установ. Утім, головною метою Школи є удосконалення українських школярів у престижності навчання, вартості знань і бажанні працювати на свою рідну й неповторну Батьківщину.

У роботі школи взяли участь 120 представників 16 регіонів України. Учні шкіл мали змогу поспілкуватися з вченими, викладачами й аспірантами провідних вузів України. Для учнів було організовано екскурсії до унікальних закладів міста – музеїв Ніжинського університету, музею «Пошта станція», музею Рідкісної книги тощо.

Цікавими для учасників були лекції доктора хімічних наук, професора Київського національного університету імені Тараса Шевченка Василя Георгійовича Пивоваренка з актуальних питань із біоорганічної хімії, лекція кандидата хімічних наук, старшого наукового співробітника Харківського національного університету імені В.Н.Каразіна, голови журі Всеукраїнського турніру юних хіміків, очільника хімічної секції методичної комісії Міжнародної природознавчої гри «Геліантус» Олексія Владиславовича Григоровича. Лекція з нанотехнологій у хімії кандидата хімічних наук, старшого наукового співробітника Київського національного університету імені Тараса Шевченка Олексія Володимировича Хаврюченка дозволила учням поринути у найсучасніші досягнення нанохімії.

Пізнавальною була науково-популярна програма з фізики «Парадокс-шоу», яку провела кандидат педагогічних наук, директор Центру розвитку обдарованості юнацтва м. Харкова Наталія Олександрівна Казачкова.

Лекція з економічної географії провідного спеціаліста Українського центру оцінювання

якості освіти Галини Іванівни Карпюк дозволила учасникам зрозуміти основні підходи до розв'язання завдань ЗНО з географії.

Міжпредметна лекція кандидата хімічних наук, доцента, декана природничо-географічного факультету Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя Галини Григорівни Сенченко дозволила усвідомити взаємозв'язки хімічного, біологічного і фізичного в живих організмах.

Практикум «Показові реакції в неорганічній хімії» провели кандидати хімічних наук, доценти Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя Олег Вадимович Москаленко, Владислав Володимирович Гриценко, Андрій Вікторович Семеніхін.

Але, за відгуками учасників зимової школи, ніякі відчуття та емоції не зрівняються з тим, що відчули вони на лекції із зоогеографії, яку провів старший викладач Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя Олександр Сергійович Вобленко, учасник річної експедиції до Антарктиди у складі польської дослідницької групи. Багато хто з учасників також захотіли обрати шлях дослідника.

Інтерактивна освітня рольова гра «Сьомий понеділок», яку провели аспірант Universität Zürich (Цюрихського університету, Швейцарія) Дар'я Вдовенко і спеціаліст студії інтерактивних освітніх технологій «Скіллер» (м. Москва) Олексій Міняйло дозволила учасникам уявити себе в ролі молодих дослідників та науковців.

Серед змагальних заходів варто відмітити демонстраційну олімпіаду й природничий конкурс «Що? Де? Коли?».

Для регіональних представників гри «Геліантус», районних методистів та керівників команд були проведені семінари з організаційних питань, а також із питань змісту завдань гри.

За результатами цих інтелектуальних змагань переможців було нагороджено дипломами та призами оргкомітету.

Учасники зимової школи, керівники команд і регіональні представники гри «Геліантус» високо оцінили роботу школи й висловили подяку оргкомітету за підбір навчально-розважальних заходів і увагу до талановитих дітей.

Сенченко Г.Г.,
декан природничо-географічного факультету

ІЗ ПЕРШИХ ВУСТ

ІНТЕРВ'Ю З
«ПРОФЕСОРОМ БОРОДОЮ»**Розкажіть, як Ви потрапили в зону АТО?**

Ми до відправлення в зону АТО проходили військово-підготовку. Оскільки я служу в танковій частині, це була підготовка, пов'язана з навичками водіння танків. Про те, що ми будемо відправлені в зону АТО, ми чули неодноразово. Проводилась робота з колективом, запитували про готовність поїхати. Звичайно, це питання дуже складне, але коли почали їхати наші товариші (під Луганськ), ми розуміли, що ми теж незабаром потрапимо до АТО і будемо брати участь у бойових діях. Кілька разів ми змінювали дислокацію: були в Чернігівській, Полтавській, Сумській областях. Наприкінці вересня ми були відправлені до міста Чугуєва, але саме під час нашої передислокації прийшов наказ про зміну місця нашого прибуття, і ми були відправлені під Донецьк. І безпосередньо основні бойові завдання були пов'язані з Донецьким аеропортом. Ми були розташовані в населених пунктах поблизу. Найбільш відомий – це Піски. Саме в Пісках відбувалось забезпечення захисників Донецького аеропорту необхідними речами, боеприпасами, медикаментами, зброєю, харчами, водою. Також танки брали участь у проведенні ротаций. Згоди на відправлення нас в АТО персонально не брали, рішення було прийняте під час нашого від'їзду до Сумської області. Наше відправлення було зумовлене тим, що погіршилася обстановка на фронті, саме в Донецькому аеропорту відбувалися активні бойові дії. Коли ми приїхали, там були уже танкові бої, але якраз на той момент танкісти 93-ї бригади не могли розгромити ті танкові сили, які мали сепаратисти.

Яке було Ваше перше бойове завдання?

Як замполіт роти, першим моїм завданням було підтримування морально-психологічного клімату в роті, вирішення побутових проблем. Для забезпечення роти я отримував продовольство, боеприпаси для потреб роти. Власне кажучи, в цьому полягало перше і наступні бойові завдання, тобто коли мені давали наказ отримати певні речі, я привозив їх хлопцям на передову. Скажу відразу, я не є кіборгом, кіборгами називають захисників Донецького аеропорту, тобто відповідно мої хлопці – справжні герої, вони їздили до аеропорту. Я не брав участі в боях за аеропорт, лише забезпечував необхідним своїх товаришів. Тому звичайно, на фронті я зробив мабуть найменший внесок, але дуже пишаюся своїми товаришами, які вважають мене частиною свого колективу.

За аналогією з іншими військовими конфліктами, чим ця війна відрізняється від інших, відомих історій?

Ми з вами правильно використовуємо термін війна, хоч офіційно, ми знаємо, немає військового стану. Ця війна відрізняється тим, що основна маса населення живе у мирній країні, слава Богу. Країна не перебуває в стані війни. Ми знаємо, з боку якої держави іде агресія, але знову ж таки офіційно ця країна не є нашим ворогом. Продовжуються торговельні відносини, зустрічається керівництво нашої країни і країни-агресора. Тому ця війна багато в чому незрозуміла. Війни немає, але є тисячі загиблих. Дуже цікавим аспектом цієї війни є питання часткової мобілізації, за

якими критеріями вона відбувається. Люди, яких відривають від сім'ї, забирають із мирного життя та відправляють туди, – не проходять достатньої підготовки, достатньої адаптації. І перше питання виникає: а чому я служу тоді, коли інші продовжують жити звичайним мирним життям. На це питання дуже важко дати відповідь. Мені, як замполіту роти, часто доводилося чути це питання, на яке я не можу дати чіткої відповіді, адже я не знаю організаційної політики. Намагаєшся пояснити людям, що як би там не було, ми захищаємо свою землю. Україна після II Світової війни на своїй території війни більше не мала. Уже пройшло майже 70 років, і війна повернулася на нашу терена. На жаль, військового досвіду бракує, на щастя, Україна так довго не воювала. Практично весь час незалежності армію розвалювали. І зараз армія виступає як останній гарант збереження цілісності, суверенітету нашої держави, тому на армію покладають великі надії. Але армія почала цю війну в дуже несприятливих умовах: відсутність достатнього технічного забезпечення. Війна для нас розпочалася раптово, несподівано. Україна вступила в неї непередготовленою. Зараз звичайно ситуація змінилася.

Якби у Вас була можливість бути почутим усіма сторонами конфлікту, що б Ви сказали?

Кожна нормальна людина при здоровому глузді буде виступати проти війни. На жаль, війна нам була нав'язана. Якщо говорити про ту сторону, яка воює проти української армії, то вона дивиться неправдиві новини. Там теж є люди, яких можна вважати героями, які відстоюють свої інтереси, свої ідеали, але їхні ідеали брехливі, несправжні. Ви знаєте, якби треба було воювати проти фашизму, я думаю, кожен військовослужбовець ЗСУ сам би пішов воювати проти фашизму. І називати нашу армію фашистською, як це роблять на деяких російських каналах, це абсолютна нісенітниця. Нам приписують багато страшних речей, які насправді робляться протилежною стороною. Наприклад, коли відбувалися обстріли Донецька, я був свідком того, що українські гармати мовчали, проте з території, підконтрольної ополченцям, вівся обстріл мирних районів.

З якою метою? Як Ви думаєте?

У той же день російські новини показували, як українська армія обстріляла лікарні, дитячі садочки.

У нас є чітка вказівка – не вести вогонь по соціальним об'єктам. Українські збройні сили дотримуються цього наказу, соціальні об'єкти не можуть бути мішенню для артилерійської стрільби. Тому сепаратисти цим активно користуються. Вони намагаються розташувати «Гради» та артилерію саме поблизу соціальних об'єктів, знаючи, що удару не буде. Якщо удар і не завдається українською армією, ніщо не забороняє з провокативною метою сепаратистським ЗМІ показати ці страшні речі як злочини української армії.

Який Ваш позивний (прізвисько)?

На фронті повелося прізвисько «Професор», але так вийшло, що ще одна людина мала подібний позивний, тому, щоб уникати плутанини, мій позивний збільшився до «Професор борода».

Чи виникали побутові проблеми?

Нам дуже бракувало води. Це була велика проблема. На щастя, ми не були під Донецьком в літній час. Поряд із місцем нашої дислокації був струмочок, де ми могли набирати питну воду. Хоча донецька вода і гіркувата на смак, але звичайно ми раділи їй. Кілька разів відбувалося постачання мінеральної води. Коли у нас не було води, струмочок завжди нас міг врятувати, а ось в аеропорту хлопцям було найважче. Тому все, що необхідно, в першу чергу відправлялося в аеропорт. Зона АТО дуже велика, і по-різному відбувається забезпечення різних об'єктів. Базовий табір завжди забезпечений значно краще. Туди все завозиться, а далі воно розходить по точках. Найважче на блокпостах, бо вони найвіддаленіші. На БП і харчі, і вода, і одяг завозяться в останню чергу. Блокпост – це вже передова, це в зоні безпосереднього враження, постійні обстріли, тому досить складно технічно туди підвозити продовольство. Якщо говорити про тилові пункти забезпечення, казали, що там мінеральної води настільки багато, що бійці можуть помити нею ноги. Нам же води бракувало. Основний раціон солдата: тушонка, кілька, сухарі, свіжого хліба ми не бачили взагалі. Інколи дозволялося виїхати до села, де є крамниця, і там ми могли придбати хліб. У часи тиші військовослужбовці варять борщі, супи, каші. Не можна сказати, що хлопці сидять постійно голодні. Продукти привозяться, але звичайно ця їжа одноманітна. На блокпостах ситуація складніша.

Чи відчуваєте Ви допомогу волонтерів?

Можна говорити про те, що держава все-таки недостатньою мірою забезпечує армію, дуже велику роботу здійснюють волонтери. Фактично забезпечення армії лягло на їхні плечі. Скажу як учасник нинішніх подій: якби не волонтери, наша армія не мала б таких успіхів, які вона має на даний момент. Тому що волонтери забезпечують армію всім необхідним. Допомога дуже велика. Армія не завжди оперативно вирішує питання забезпечення. Щотижня приїжджають волонтери.

Необов'язково волонтери везуть продукти за певною адресою. Вони допомагають усім тим, хто захищає Батьківщину. Отець Сергій, наприклад, їздить кожен тиждень в зону АТО. Йому низький уклін. Університет також допомагав і мені персонально. Привозилися теплі речі, одяг та інші предмети побуту. Допомога від нашого університету велика. На кошти, які в тому числі збирав університет, був придбаний тепловізор. Це дуже важлива річ, нам її бракувало. Університету велика подяка. Студенти писали листи, надсилали синьо-жовті стрічки. Це дуже потрібно. Хлопці з великим задоволенням одягали ці синьо-жовті стрічки. Напередодні відправлення в зону АТО з нами працювали психологи університету: О.І. Михайлова, Н.Ф. Литовченко, Н. В. Кошова. Низький уклін психологам, які провели плідну роботу. Також слід згадати, що на день танкіста, 14 вересня, нам влаштували справжнє свято, організаторами якого були А.І. Конончук, Т.В. Качалова, які організували студентів, що прийшли до нас у частину і подарували нам справжнє свято. Цей концерт ми пам'ятаємо й досі, згадуючи теплими словами ніжинських студентів і викладачів.

А волонтери-ніжинці надають допомогу тільки ніжинцям чи вихідцям з інших регіонів?

На війні немає поняття «ніжинці». Волонтери можуть привезти певні речі конкретним людям, але все одно вони розходяться тим, кому воно більш потрібне. Ми всі вважаємо один одного товаришами, ми називаємо один одного братами, і це нормальне звернення, інакше в цих умовах вижити неможливо.

Розкажіть про місцеве населення.

Часто чуємо ми те, що місцеве населення проти української армії. Ставлення місцевого населення неоднозначне. Вони проти війни. Вони цю війну не розуміють. Я з кінця вересня і до початку січня перебував під Донецьком, багато спілкувався з місцевими людьми, жодного прояву ворожості не побачив. Я відчував себе своїм на цій території. Але місцеве населення не розуміє цієї війни і дуже часто можна було почути наступне: хлопці, ідіть з нашого села, бо якщо ви будете стояти, сюди прийде війна. У цьому є логіка. Але відхід української армії з цієї території не означає, що війна ще не прийде. Якщо відступить українська армія, прийдуть так звані ополченці і з ними прийдуть їхні порядки, які наврядчи будуть дуже гуманістичними. Тому якщо говорити про те, що означає відхід української армії, це повна дестабілізація ситуації, тому нерідко я чув, як нам люди дякували, що ми стримуємо наступ ополченців. При тому, що противляжна сторона постійно атакує, українська сторона веде оборону своїх рубежів.

Наскільки відрізняється інформація, що подається прес-центром АТО від того, що відбувається насправді?

Прес-центр АТО не повинен говорити всієї правди, немає сенсу говорити про заплановані військові операції, вони не будуть реалізовані. Щодо

втратах, звичайно прес-центр не завжди встигає подати правдиві дані. Я пам'ятаю, коли у нашій роті загинувло 3 чоловіки, прес-центр АТО заявив, що в той день ЗСУ не зазнали жодних втрат. Це було дуже боляче, тому що ми знали, про загибель наших хлопців. ЗСУ не єдині збройні формування, які беруть участь у військових операціях. Є добровольчі загони, які не повідомляють або не встигають передавати інформації про власні втрати. Але в цілому прес-центр АТО подає правдиву інформацію. Якщо ми можемо зберегти життя нашому ворогу, нашому противнику, це теж добре. Є можливість віддати в полон, не вбиваючи. Я мав невеликий досвід спілкування з полоненими, але вони не можуть чітко пояснити, яка у них мотивація. Зрозуміло, що фінансова. А ідеологічна мотивація дуже проста: я воюю проти фашизму, хоча вони не можуть пояснити що вкладають у це поняття. Зараз ці питання дуже складні і провести повноцінне дослідження дуже складно. Війна на сході рано чи пізно закінчиться, але треба максимально правдиво говорити про ті події, які відбуваються. Абсолютно мирне місто Маріуполь зазнало атаки ворожих «Градів». Якщо ви говорите про ДНР, про визволення Донбасу, чим можна пояснити втрати мешканців Маріуполя? Ці люди не становлять загрози для влади ДНР. Але вони зазнали нападу. Та ідеологія, яку сповідують наші противники, дуже слабка. Іде відверте зомбування. Ми майже півтора місяці дивилися російські новини. Вірити цим новинам неможливо.

Як після війни повертатися додому, до мирних міст?

Ви знаєте, коли після всіх подій на фронті ми були передислоковані в Донецьку область неподалік Волновахи, у відносно мирний пункт, нас вражали мирні вцілілі будинки, які ми відвикли бачити. Відчуття великого щастя, що ми змогли зупинити поширення цієї ракової пухлини саме на цій території, не дати змогу їй перекинутися на ті райони, які зберігають мирне життя. Коли я повернувся додому і перший день провів без зброї, я вночі пережив справжній шок, не знайшовши під подушкою автомата. За цей час зброя стала вірним товаришем. Але поступово відбувається адаптація. Звичайно, найбільше щастя для кожного військовослужбовця – це зустріч із рідними. Зараз, звичайно, хотілося б, щоб на Донбасі припинилося кровопролиття і побажати тим людям, які живуть мирним життям за межами Донбасу, щоб вони з розумінням ставилися до того, що їхнє мирне життя забезпечується тим, що кожного дня хтось із військовослужбовців втрачає на сході здоров'я або навіть життя. Головна мета ЗСУ зараз – не допустити поширення війни і, можливо, переконати іншу сторону, що українська армія далі не пропустить ворога. Ці хлопці, які зараз знаходяться у зоні АТО, – справжні герої. Слабкі там не витримують морально. Були випадки, коли люди не витримували, і їх звідти забирали через хворобу. Вистояти в тих умовах можуть достойні люди, і я дійсно щасливий, що мені доля подарувала знайомство з цими людьми. Бажаю хлопцям здоров'я, їхнім родинам запастися терпінням, молитися і вірити в те, що їхні герої повернуться додому. Та моральна й психологічна підтримка, яку надають наші рідні, знайомі, дійсно дуже важлива. Коли приходять листи від дітей, дитячі малюнки, ти розумієш, за що ти воюєш.

Наш кор.

Фото з сайту <http://newwv.net/>

НА ВАШУ КНИЖКОВУ ПОЛИЦЮ

Хрестоматія включає статті, що містять наукові позиції відомих зарубіжних та вітчизняних педагогів. Тексти підібрані відповідно до тем типової програми педагогіки. Цей навчальний посібник доповнює матеріали підручників із педагогіки та може бути корисним викладачам і студентам в організації самостійної роботи з дисципліни.

У навчальному посібнику наведена фізико-географічна характеристика океанів і материків. Також у посібнику подані термінологічний і топонімічний словники. Посібник адресовано студентам географічних спеціальностей, учителям географії і всім, хто цікавиться цією наукою.

У навчальному посібнику представлено матеріали про мистецтво, характерні особливості образотворчого мистецтва. Значну увагу приділено питанням зображувальної діяльності дітей дошкільного віку, а також методичним рекомендаціям стосовно навчання малюків малювання, ліплення, аплікації, конструювання.

Посібник рекомендований студентам і фахівцям у галузі дошкільної освіти.

Пропонований навчальний посібник є складовою частиною навчально-методичного комплексу з практики усного та писемного мовлення та адресований студентам 3-го курсу факультету іноземних мов. Стане у нагоді всім, хто бажає знати, як удосконалити свою мовну (лексичну, граматичну й фонетичну), мовленнєву (уміння в говорінні, аудіюванні, читанні та письмі), а також й соціокультурну, професійно-комунікативну та навчальну компетенції, щоб досягти підрівня С 1.1.-С1.2. європейських вимог володіння німецькою мовою.

DER MENSCH:
sein Äußeres
und Charakter

У навчально-методичному посібнику представлено зміст і завдання педагогічної практики, яка є важливим компонентом фахової підготовки майбутнього вчителя. Видання призначене студентам та викладачам філологічного факультету, учителям-словесникам, класним керівникам із метою дотримання єдиних вимог щодо змісту керівництва та оцінювання педагогічної та стажувальної практики.

ПЕДАГОГІЧНА ПРАКТИКА

Новорічний ранок для дітей

24 грудня 2014 року в студентському кафе «Юність» відбувся новорічний ранок для дітей співробітників Ніжинського державного університету, організований соціально-гуманітарним відділом за підтримки профкому співробітників НДУ. Діти переглянули новорічну казку «Новорічні пригоди». У головних ролях були студенти нашого вузу Іванюк Сергій, Бородуха Марина, Бузюк Альона, Кавалжуні Ольга, Гузь Оксана, Тарасенко Оксана, Ілляшенко Катерина, Білоус Вадим, Пилипенко Михайло. Діти мали змогу показати свої таланти

в декламуванні віршів, за що були нагороджені солодкими подарунками від Діда Мороза, Снігуроньки та казкових героїв дійства. Принагідно хочемо зазначити, що 22 грудня студенти факультету психології та соціальної роботи разом із представниками студради університету відвідали притулок і подарували дітям солодощі та чудову виставу до Дня Св. Миколая. Усі отримали величезне задоволення від свята: і діти, і батьки, і організатори свята.

Наш кор.

Благодійна акція «Повітряні барви радості»

22 грудня студенти факультету психології та соціальної роботи Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя відвідали Ніжинський центр соціально-психологічної реабілітації дітей з благодійною акцією «Повітряні барви радості».

Студенти, які навчаються за спеціальністю «соціальна педагогіка» у своїй майбутній професійній діяльності працюватимуть із сім'ями, що перебувають у складних життєвих обставинах. Окрім роботи, спрямованої на збереження цілісності такої родини, фахівці мають дбати про захист прав дітей. Закладами тимчасового перебування, куди дітей поміщують на час роботи з батьками, є Центри соціально-психологічної реабілітації.

Мережа таких закладів є досить розгалуженою, один із таких закладів є і в Ніжині. Діти перебувають під наглядом кваліфікованого персоналу, відвідують школу, відвідують різноманітні профілактичні та корекційні заходи. Проте, їм не вистачає головного – уваги й турботи рідних батьків.

Звичайно ж, що студенти не в силах компенсувати цей пробіл, але подарувати радість, дати відчуття уваги і турботи, створити свято з-поміж сірих буднів – це під силу кожному. Головне – це бажання. На свято Св. Миколая таке бажання прокидається у багатьох – політиків, бізнесменів, просто небайдужих громадян і діти просто засипані солодощами. Саме тому, плануючи свій захід, студенти факультету психології та соціальної роботи Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя вирішили включити до сценарію не лише вірші, ігри та загадки, але й створення спільно з дітками фігурок зі спеціальних надувоних кульок.

Радості та захопленню, щирому зацікавленню та завзяттю не було меж, коли вихованці Центру разом зі студентами-волонтерами почали створювати власними руками маленькі шедеври – собачок і жирафів, капелюхи і шаблі, квіточки і бантики та багато іншого. Не дивлячись на усіяну кульками, що лопнули, підлогу, саморобних подарунків, а головне уваги вистачило всім. Навіть вихователі поступово долучилися до процесу.

Цілу годину у приміщенні Центру соціально-психологічної реабілітації лунав дитячий сміх та вибухи від кульок, що лопнули. Оглядаючись на зроблене стає сумно, адже відвідати заклад, створити дітям свято – це просто, а от зробити так, щоб таких дітей не було, щоб кожен малюк, дошкільник, школяр, підліток отримували вдома усе необхідне для нормального розвитку – це надскладне завдання. Та варто пам'ятати, що його досягнення залежить не лише від фахівців соціальних служб, студентів-волонтерів чи громадських активістів, це справа кожного і почати потрібно з власної дитини.

І на сам кінець, хочемо подякувати нашим добрим друзям – активістам ніжинського осередку Політичної партії «Об'єднання «Самопоміч», за підтримки яких нам вдалося подарувати дітям частинку свого душевного тепла.

По матеріалам сайту <http://www.ndu.edu.ua/>

ALMA MATER

Засновник – колектив Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя

Газета виходить українською мовою раз на місяць окрім липня і серпня. Обсяг 2 друк. аркуші.

Тираж 900 примірників.

Свідцтво про державну реєстрацію ЧГ 442-91ПР

РЕДАКЦІЙНА РАДА

Голова редакційної ради – Олександр Забарний

Редактор: Анна Лебедева

Члени ради: Григорій Самойленко, Віталіна Скороход, Анна Парубець, Роман Приходько, Віка Охріменко

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 16602, м. Ніжин Чернігівської обл., вул. Кропив'янського, 2, університет, новий корпус, кімната № 213, внутрішній телефон 10-39, email: almandu1982@gmail.com

Комп'ютерна верстка, набір та макетування: Анна Лебедева

Коректор: Анна Парубець

Віддруковано у Видавництві НДУ імені

М. Гоголя

Замовлення №42

* Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій. * За точність викладення фактів відповідає автор.

* Редакції надано право редагувати й скорочувати матеріали. * При передрукуванні матеріалів обов'язково посилатися на газету «ALMA MATER»